

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
﴿ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْتِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنَهُ فَوَلَّكَ اللَّهُ الْمَفْضُولُونَ ﴾
عَنْ أَنَسٍ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: « لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ »

Kjære muslimer!

En av de taqwa-sentrerte vanene og atferdene som muslimer forventes å utvikle er raushet. Det er en dyrebar dyd å bruke og gi veldedighet bare for Allahs skyld, uten å spre det som er i ens hånd, uten å havne i en situasjon for å bli fordømt og uten å bli trengende av andre. Toppen av generøsitet er å ha îsâr. Isar, hvis bokstavelige betydning er "å foretrekke noe eller noen fremfor en annen", er definert som "en persons bruk av sine muligheter til å møte andres behov, selv om han er i nød, og å ofre til fordel for andre". I forskjellige beskrivelser foretrekker îsâr andre for fordelene som vil ramme folket; Det er sett at skadene som kan oppstå inkluderer deres innsats for å beskytte andre for seg selv.

Kjære brødre!

Et av de viktigste eksemplene på Isar i islams historie er oppførselen til Ansar fra Medina, som også er indikert i verset som er gjenstand for prekenen vår. I det 9. verset av Surat al-Hashr informerer den allmektige Allah oss, muslimer, om de moralske kodene for å være en "Ansar", spesielt Ansar fra Medina:

«De som bosatte seg i dette landet før dem og trodde, elsker de som immigrerte til dem, de føler ikke noe ubehag på grunn av det som er gitt dem; selv om de er i nød, foretrekker de dem fremfor seg selv. Den som lykkes med å bli beskyttet mot sin sjels egoisme, det er de som vil oppnå frelse.»¹

De troende, som ble forvist fra Mekka på grunn av sin tro og tvunget til å forlate byen der de ble født og bodde på grunn av faren for tortur og død, søkte tilflukt i en annen by som tok imot dem og befolkningen i den byen. I islams historie kalles denne hendelsen emigrasjon, og emigrantene kalles "muhajir". Vi er også et samfunn som lett kan føle empati med migrasjonen og migrantene. Som et

resultat tilhører vi et samfunn som har bestemt oss for å forlate landene vi ble født i og bo i forskjellige geografier av forskjellige grunner.

Kjære venner!

Å ha Isar krever å kunne ha empati.

I denne forbindelse tilbyr en hadith av vår profet som vi leste i begynnelsen av prekenen oss et universelt mål. Enes b. Ifølge fortellingen fra Malik sa profeten; **"Ingen av dere vil være troende før han ønsker for sin troende bror det han ønsker for seg selv."**² kommanderer han. Vi bør ønske andre mennesker det vi ønsker for oss selv når vi er i ferd med å være i enhver situasjon vi er i, spesielt som Muhajir og Ansar; Det vi frykter og unngår for oss selv, det må vi også unngå for andre mennesker. De som omfavner de som søker tilflukt til dem uten å marginalisere dem, og de som er fornøyd med korrigeringen av deres vanskeligstilte situasjon, har en lovprist høy moral. Men selv om de er i nød, er de som bruker sine personlige midler og anskaffelser for asylsøkende innvandrere eiere av «Isâr». Dette er mennesker som har nådd toppen av sjenerøsitet, klart å beskytte sjelen deres mot egoisme og får de gode nyhetene om å oppnå frelse.

Ærverdige muslimer

I vår tid når individualisering og egoisme er på topp, er det å ta vare på interessene til menneskene rundt oss en manifestasjon av å være troende. Som troende med îsâr er den enkleste måten å bli kvitt å være egoistisk, individuell og egoistisk å leve for sin bror. I vår tradisjon er det mange eksempler på at îsâr hadde en positiv effekt på sosial fred og brorskap. Hvis vi kan prioritere vår bror med våre sjeler og bønner, vil vi motta ros fra Koranen, som Ansar fra Medina, som åpnet sine armer for emigrantene fra Mekka, og vi ville bære lykkealderen til sine egne tider. Så la oss leve for vår bror, la oss sette dem først i våre bønner, la oss ønske for dem det vi ønsker for oss selv, la oss ikke ønske for dem det vi ikke ønsker for oss selv.

Måtte vår herre gjøre oss til en av de troende som har îsâr. Amin!

¹ Haşr suresi 59:9

² Tirmizi, Sifatü'l-kıyâme, 59